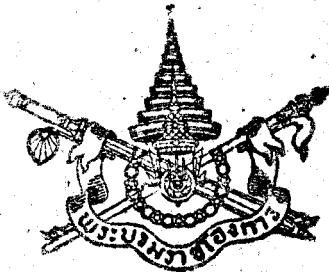

๓๑ ธันวาคม ๒๕๘๗ ราชกิจจานุเบกษา เดิม ๖๖ กองที่ ๙๘

พระราชนิพนธ์
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
(ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๘๗

ในพระบรมราชโถ夷สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ได้โปรดฯ ให้ตราเป็นพระบรมราชโถ夷
ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามประกาศประชานสภากฎหมายชุด
ลงวันที่ ๖ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๘๗)

ประกาศ พนมยงค์

ต่อไปนี้ ณ วันที่ ๒๒ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๘๗
นี้เป็นปีที่ ๑๙ ในรัชกาลปัจจุบัน
โดยที่สภากฎหมายชุดลงมติว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ตอนที่ ๑๖ เถ็ม ๖๑ ราชกิจจานุเบกษา ๓๓ ธันวาคม ๒๕๘๗

ซึ่งมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัตินี้ไว้ โดย
คำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชนัฐปฏิบัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชนัฐปฏิบัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับ
ที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๘๗”

มาตรา ๒ พระราชนัฐปฏิบัตินี้ให้ใช้บังคับให้ตั้งแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๐๙ ทวิ ของ
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

“มาตรา ๒๐๙ ทวิ ถ้าอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์เห็น
สมควร จะให้มีการวินิจฉัยนี้อยู่หาได้ ในคดีเรื่องใด โดย
ที่ประชุมให้ยื่นก็ได้

ที่ประชุมให้ยื่นให้ประกอบด้วยผู้พิพากษาทุกคนซึ่งอยู่ปูนบด
หนึ่งที่ แต่ต้องไม่มีอัยกว่าก่อนเข้าพิจารณาหัวคดีแล้วนั้น
โดยให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์เป็นประธาน

การวินิจฉัยในที่ประชุมให้ยื่นให้ก่อเรียงข้างมาก ถ้าใน
นี้อยู่หาให้มีความเห็นแย้งกันเป็นสองฝ่าย หรือเกินสองฝ่าย

๓๑ ธันวาคม ๒๕๘๗ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๖๑ ตอนที่ ๙๙

ขึ้นไป ชาห่าเสียงข้างมากนี้ได้ ให้ผู้พิพากษาร่างมีความเห็น
เป็นผลร้ายแก่จำเลยมากขอน Heinด้วยผู้พิพากษาร่างมีความเห็น
เป็นผลร้ายแก่จำเลยน้อยกว่า

ในคดีซึ่งที่ประชุมใหญ่ได้วินิจฉัยนี้อย่างแล้ว คำพิพากษา
นี้จึงคำสั่งต้องเป็นไปตามคำวินิจฉัยของที่ประชุมใหญ่ และ
ต้องจะบุไว้คราวร้อนนี้อย่างใดให้ได้วินิจฉัยโดยที่ประชุมใหญ่ สูญ
พิพากษาที่เข้าประชุม แม้มิใช่เป็นผู้มีพิจารณา ก็ให้มีอำนาจ
พิพากษา ทำคำสั่ง หรือทำความเห็นแต่งในกรณีนี้ได้”

ผู้รับหนังสือพระบรมราชโองการ

กรุง ศักดิ์วงศ์

นายกรัฐมนตรี